

رابطه بین وضعیت سلامت روانی و میزان رضایتمندی شغلی پرسنل بیمارستان‌های شهر اراک

ابوالفضل محمدبیگی^۱، فرزانه جهانی^۲، نرگس محمدصالحی^۳

تاریخ دریافت مقاله: ۸۹/۱/۲

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۹/۳/۲۴

۱. دانشجوی دکتری اپیدمیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قم، دانشکده بهداشت

۲. کارشناس پژوهش، معاونت پژوهشی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اراک

۳. کارشناس ارشد اپیدمیولوژی، معاونت بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اراک

اضطراب و افسردگی با نمرات حیطه‌های رضایتمندی دیده شد. علاوه بر این نمره رضایتمندی کلی و نمرات حیطه‌های شرایط محل کار، حقوق و مزایا، موقعیت شغلی، نظارت و سرپرستی، سیاست‌گذاری مدیریتی و ارتباط زندگی شخصی و نمره عملکرد اجتماعی همبستگی مستقیم معنی‌داری دیده شد ($p < 0.05$). اما این همبستگی با حیطه‌های شرایط محل کار، ارتباط با همکاران و امنیت شغلی دیده نشد ($p > 0.05$).

براساس نتایج مطالعه حاضر، پرسنل بیمارستان‌ها در حیطه ارتباط زندگی شخصی، در سه سطح رضایتمندی اختلاف معنی‌داری با یکدیگر دارند و با توجه به وضعیت شغلی کار پرسنل بیمارستان‌ها و لزوم ارائه خدمت در شیفت شب ممکن است در ارتباط خانوادگی و عاطفی با همسر و فرزندان اختلال ایجاد شود. لذا با توجه به نقش اساسی پرسنل حوزه سلامت و همچنین تاثیر محیط‌های کاری آنان بر ابعاد جسمی، روحی و عاطفی شاغلین، پیشنهاد می‌گردد تا مسئولین و مدیران حیطه‌های سلامت گام‌هایی را در جهت کاهش دغدغه‌ها و تنش‌های محیط کاری و زندگی کارکنان با ایجاد امکانات تفریحی و رفاهی در جهت اعتدالی سلامت جسم و روان کارمندان بردارند. [م ت ع پ ز، ():]

بهداشت روانی پرسنل عامل تعیین کننده‌ای در افزایش بهره‌وری از نیروی کار و ارائه خدمات بهتر و مؤثرتر توسط هر سازمان است و عدم وجود مکانیسم‌های مناسب برای ایجاد تعادل در مقابله با تنش‌های ایجاد شده موجب عدم رضایت شغلی کارکنان و در نتیجه کاهش کیفیت خدمات می‌شود. سازمان‌های بهداشتی و درمانی به علت اهمیت وظیفه‌ای که در زمینه پیشگیری مراقبت و درمان برعهده دارند از جایگاه ویژه‌ای در جامعه برخوردار می‌باشند. از طرفی رضایت شغلی بالا با کاهش بیماری و فرسودگی روحی و روانی ارتباط معنی‌داری دارد^۱.

مطالعه حاضر به صورت مقطعی بر روی ۶۳۰ نفر از پرسنل بیمارستان‌های شهر اراک انجام شد و داده‌های لازم با استفاده از پرسشنامه‌های استاندارد سلامت عمومی و رضایت شغلی هرزبرگ جمع‌آوری گردید و با آزمون‌های χ^2 و ضریب همبستگی پیرسون تحلیل شدند. پرسشنامه هرزبرگ و سلامت عمومی، رضایت شغلی و سلامت را به ترتیب در ۸ و ۴ حیطه مختلف می‌سنجد. در گروه‌بندی نمره کل رضایت شغلی، نمره ۳۳ تا ۱۰۰ رضایت پایین، نمره ۳۴ تا ۶۶ رضایت متوسط و نمره ۶۷ تا ۱۰۰ رضایت بالا در نظر گرفته شد و نمره بالاتر از ۲۳ در پرسشنامه سلامت عمومی نیز به عنوان نقطه بحرانی برای ابتلا به اختلال روانی در نظر گرفته شد^۲.

میانگین سن و سابقه کار شرکت‌کنندگان به ترتیب 34.03 ± 7.9 و 9.4 ± 7.8 سال بود و 70.6 درصد از شرکت‌کنندگان زن و 71.2 درصد متاهل بودند. 57.1 درصد از افراد مبتلا به اختلال روانی تشخیص داده شدند. از نظر سطح رضایت کلی 4.6 درصد رضایتمندی پائین، 82.2 درصد متوسط و 13.2 درصد رضایتمندی بالایی داشتند. نتایج نشان داد که میزان ابتلا به اختلال روانی در حیطه‌های ارتباط با همکاران و ارتباط زندگی شخصی در سطح پایین رضایتمندی، بالاترین شیوع را دارد اما بین سطوح سایر ابعاد رضایتمندی اختلاف معنی‌داری دیده نشد ($p > 0.05$). هم‌چنین همبستگی معکوس معنی‌داری بین نمرات سلامت عمومی و حیطه‌های سلامت جسمی،

References

1. Tabolli S, Ianni A, Renzi C, et al. Job satisfaction, burnout and stress amongst nursing staff: A survey in two hospitals in Rome. J Ital Med Lav Ergon 2006; 28(1 Suppl 1): 49-52.
2. Mohammad-Beigi A, Mohammad-Salehi N, Ghanari F and Salehi B. Depression symptoms prevalence, general health and its risk factors in dormitory students of Arak universities 2008. Rahavard Danesh 2009; 12(3): 105-112.